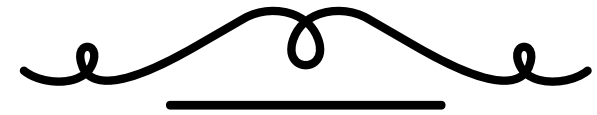

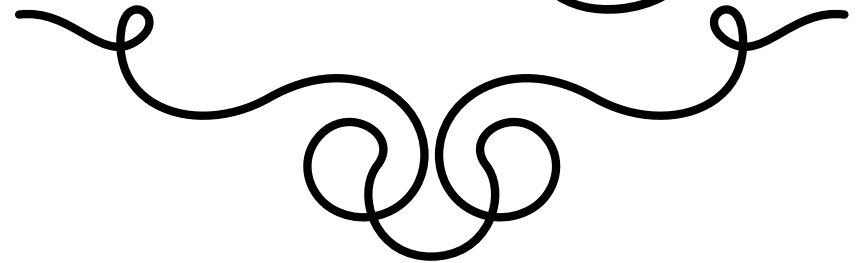
Tot
uw
dienst

DENISE MARINUS

Tot
uw
dienst

TERUGBLIK

In deze reeks

Zoals u wenst

Denise Marinus
Tot uw dienst
© 2022 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Alkmaar – New York
Omslagontwerp: Studio Clavis
Trefw.: royalty, prinses, liefde, vriendschap, vrijheid
NUR 285
ISBN 978 90 448 4230 2
D/2022/4124/255
Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com

Lieve lezer,

Welkom terug in Fortura! Zoals je ongetwijfeld weet (anders was je vast niet op deze pagina beland), heeft mijn eenvoudige leventje de afgelopen tijd nogal op z'n kop gestaan. Het leek me daarom een goed idee om je geheugen even op te frissen. Zo kun je op je gemak een nieuw avontuur in duiken, zonder daarbij afgeremd te worden door onbeantwoorde vragen over wat hieraan voorafging.

Mocht je mijn belevenissen uit *Zoals u wenst* nog niet hebben gelezen, dan ben je bij deze gewaarschuwd: deze terugblik krioelt uiteraard van de spoilers. Heb je nog de wens om *Zoals u wenst* eerst te gaan lezen, dan raad ik je aan om vanaf hier niet verder te gaan, het boek dicht te slaan en terug te komen als je eerste bezoek aan Fortura achter de rug hebt.

Zeker weten dat je de ultrakorte versie wilt? Goed. Daar gaan we dan. Het begon allemaal enkele maanden geleden, toen niemand de naam Jules Fester kende en mijn leven nog gewoon te noemen was. Ik was net officieel scholier af en wilde gaan doen waar ik maandenlang voor gespaard had: reizen. Het slaperige Fortura verlaten. Nieuwe herinneringen maken. Ontsnappen aan de benauwende grenzen die ik nog nooit gepasseerd was. En bovenal avonturen beleven. Wat klinkt dat spannend, of niet?

Nou, zo spannend was het dus niet, want mijn moeder ver-

kwanselde mijn zuurverdiende spaargeld aan een peperdure bruidsjurk en een bruiloft. Het resultaat: géén vakantie buiten Fortura, géén baan, géén studie en géén geld. Ik zat mooi vast.

Gelukkig heeft mijn beste vriendin Floor voor alles een oplossing. Zo ook voor dit probleem. Samen met haar tweelingbroer Sander organiseerde ze een 'bescheiden' feestje met een hoop gezelligheid, muziek, drank en voor mij een eerste kus (met Sander!). Dat alles leidde er uiteindelijk toe dat mijn ratio en mijn gevoel niet meer goed wilden functioneren. In een donker en vaag moment deed ik iets wat ik nooit had gedaan als ik helder was geweest. Het veranderde alles.

De ochtend na het feestje ontdekte ik dat ik had gesolliciteerd op de functie van persoonlijke assistente voor niemand minder dan de nogal opstandige kroonprinses van Fortura. Ik was op dat moment absoluut geen fan van Constance, maar ik zag die kans als een uitweg uit de ellende, niet wetend dat het juist pas het begin ervan was. Ik overleefde een sollicitatieprocedure waarin ik flink werd tegengewerkt. En voilà, voor ik het wist, had ik ineens weer (bijna) alles wat ik kort daarvoor nog verloren had. Met uitzondering van vakantie dan. Want ik kan je vertellen: werken als persoonlijke assistente voor Constance van Fortura kostte me bloed, zweet en tranen.

De eerste weken waren intensief. Mijn werkzaamheden waren vernederend en bovenal vreselijk nutteloos. Het was me maar al te duidelijk dat de prinses mij niet op Paleis Langelede wilde hebben. De ellenlange lijstjes vol onzinnige taken (hagelslag op kleur sorteren, bijvoorbeeld, of gesprekken voeren met haar vleesetende kamerplant) waren daar het levende bewijs van.

Behalve die 'onschuldige' lijstjes ontving ik gemene briefjes,

probeerde ze me te shockeren met haar gedrag en schilderde ze me binnen haar familie af als incompetent. Nog later leidde dat alles zelfs tot bedreigingen, zinloos geweld en een uitje naar de gevangenis. Maar nu lopen we veel te ver op de zaken vooruit, dus laten we even terugkeren naar Paleis Langelede.

Ik had je immers nog niet verteld dat daar naast Constance, haar vader Charles, haar moeder Melua en natuurlijk een schare personeelsleden ook een andere tak van de Fortura's zijn intrek nam. En weet je wie zich onder die tak bevond? Prins Pasqual, Constances knappe en ietwat verwaande neef.

Als bij toeval liep ik de prins tijdens mijn werk in het paleis meerdere malen 'per ongeluk' tegen het lijf, één keer zelfs letterlijk. Hoewel ik helemaal niet met liefde bezig was – laat staan dat ik er tijd voor had – deed zijn verschijning iets met me. Ik vond hem interessant. Waarom? Omdat er een afstand tussen ons bestond, die onmogelijk te overbruggen was. En dat onmogelijke wilde ik maar al te graag mogelijk maken.

Vanaf dat moment werden de vervelende kriebels in mijn maag steeds sterker en het verlangen om bij hem te zijn ook. Maar ja, geef het maar eens toe aan je dwaze zelf: verliefd zijn op een prins. Dat kan toch niet gelukkig eindigen?

Prins Pasqual leek echter ook wel iets in mij te zien, want hij nodigde me uit voor het Renovatiebal, een feest ter gelegenheid van de renovatie van Paleis Glansoord. Ik kon me bijna niet voorstellen dat de prins daar eerlijke bedoelingen mee had. Want zeg nou zelf, ik was maar een heel gewoon meisje uit het niet noemenswaardige plaatsje Hamelte, zonder ook maar een spatje koninklijk of zelfs maar adellijk bloed. Wat wilde hij van mij?

Constance was ook niet zo weg van die ontwikkeling. Laat

staan haar hofdames. Laat stáán de persoon die mij op dat moment nog steeds kwelde met zijn gemene spelletjes.

Want inderdaad, die persoon had me nog niet met rust gelaten. Sterker nog, zijn gepest was inmiddels overgegaan op een serieus stalken. De mysterieuze persoon wist Floor eerder al voor de hele online wereld belachelijk te maken en hij had ook zonder mijn medewerking mijn biologische vader gevonden in een uithoek van Fortura. Uit mijn naam stuurde de stalker mailtjes naar hem. En dat terwijl mijn vader me jaren geleden had achtergelaten bij mijn moeder en ik helemaal niet wist of ik wel contact met hem wilde.

Waren Constance en de stalker een en dezelfde persoon? Dat wist ik op dat moment al niet meer zo zeker. Hoewel de prinses en ik mijlenver van elkaar af stonden op de sociale ladder, groeiden we op de een of andere manier toch voorzichtig naar elkaar toe. Ik begon onze rebelse prinses steeds beter te begrijpen en zij leek mijn ongevraagde gezelschap te waarderen. Of die prille vriendschap ook de naderende dreigingen zou overwinnen? Dát was nog maar de vraag.

Terug naar het Renovatiebal. Alsof de stalker me niet al genoeg gekweld had, zette hij tijdens het Renovatiebal zwaarder geschut in. Wat een van de hoogtepunten van mijn leven had moeten zijn, werd uiteindelijk een dieptepunt. In de paleistuinten werd ik belaagd en in elkaar geslagen en ten slotte belandde ik in het ziekenhuis.

Tijdens mijn verblijf daar deden zich een aantal ontwikkelingen voor die ik nog even met je wil delen.

Een: ik besepte dat de spelletjes van mijn stalker niet langer onschuldig waren.

Twee: Constance liet blijken dat onze vriendschap meer voor haar betekende dan ik had verwacht. Ze nam me in vertrouwen over haar overleden zus Louise en we speelden eindeloos veel spelletjes schaak, die ik eindeloos vaak verloor. Constance maakte mijn eenzame dagen daar een heel stuk minder eenzaam.

Drie: Prins Pasqual was ook verliefd op mij en wilde onze relatie officieel bezegelen, waar ik – niet geheel verrassend – geen nee op zei.

En vier: ik zou nooit meer terug kunnen naar mijn eerdere gewone leventje, ook al zag mijn ietwat wereldvreemde moeder dat liever anders.

Eenmaal terug van mijn bezoekje aan het ziekenhuis, was ik in Paleis Langelede een paar dagen aan mijn bed gekluisterd en mocht ik niets anders doen dan herstellen. Ik voelde de stalker bijna letterlijk in mijn nek hijgen. En ik bleef me maar afvragen: wie is het? Wat heb ik misdaan? En wanneer zal hij of zij weer toeslaan?

Voordat ik antwoorden op die vragen kreeg, moest ik eerst nog een aantal obstakels overwinnen, waaronder dat van mijn kersverse schoonfamilie. Want zij waren een uitdaging op zich.

Weken eerder had ik nooit kunnen bedenken dat ik op een dag tegenover een echtpaar van koninklijken bloede zou zitten, en al helemaal niet als hun mogelijke schoondochter in spe. Toch gebeurde het. Op een schitterende zomerse dag bezochten we het zomerhuis van Pasquals familie en stelde hij me aan zijn ouders voor. Binnen de koninklijke kringen gaat zoiets gepaard met een hoop ongeschreven regels. De etiquette, noemen ze dat. En die wordt door de Fortura's behoorlijk geëerd.

Lorena, Constances styliste, had me gelukkig tot in de punt-